

Zasady redakcji tekstów i przypisów

I. Podstawowe zasady redakcji tekstu

1. Maksymalna objętość tekstu – 40 000 znaków ze spacjami.
2. Tekst w formacie Microsoft Word: „Normalny”, czcionka Times New Roman, 12 pkt, Interlinia 1,5 pkt, wyjustowany.
3. Tytuły rozdziałów i podrozdziałów wyboldowane i wyjustowane, bez kropki na końcu, numeracja arabska: 1, 1.1., 1.1.1. etc.
4. Przypisy dolne, w tekście przed przecinkiem albo kropką kończącą zdanie (abecadło1, abecadło2.)
5. Daty: 1.1.2007 r. (cyfry bez zer początkowych, „r” po spacji z kropką na końcu) – daty w
6. tytułach aktów prawnych: Ustawa z 3.11.2009 r. o... (bez „dnia” oraz zapisem miesiąca cyframi arabskimi, „r” po spacji z kropką na końcu).
7. Myślniki pomiędzy numerami jednostek redakcyjnych aktów prawnych lub stronami powoływanego tekstu, a także w nazwiskach dwuczłonowych krótkie: np. s. 283-289; art. 6-9; art. 3 ust. 3-5; art. 3 ust. 2 pkt 11-12; A. Walaszek-Pyziół, M. Zirk-Sadowski, bez spacji między słowami a myślnikiem.
8. Myślniki oddzielające frazy tekstu długie, np. „... jeżeli przyjmujemy, że – co do zasady – wykładnia...”; „...o ile – jak się wydaje – przepis ten...”, ze spacją między słowem a myślnikiem.

II. Podstawowe zasady redakcji przypisów

1. Numeracja przypisów ciągła; przypisy dolne (nie końcowe), umieszczane u dołu strony (nad stopką), na której znajduje się odwołanie w tekście głównym publikacji.
2. Przypisy w formacie Microsoft Word: „Normalny”, czcionka Times New Roman, 10 pkt, Interlinia 1 pkt, wyjustowany. Przypis jest traktowany jako zdanie, dlatego powinien zaczynać się wielką literą, a kończyć kropką.
3. Odesłania do aktów prawnych: ustawa z 5.2.2006 r. o ... (zwykła czcionka, nie kursywa);
4. Dziennik Ustaw należy zawsze sprawdzić; Dz.U. (bez roku jeśli ten sam, z którego pochodzi ustawa; jeśli różny: Dz.U. z 2002 r. Nr 100, poz. 46, ze zm. (jeżeli ukazał się tekst jednolity: t.j.: Dz.U. z 2003 r., Nr 100, poz. 34, ze zm. – bez „dnia” pomiędzy „z” a datą

5. Dziennik Urzędowy WE lub UE (należy zawsze sprawdzić): Dz.Urz.WE 1991 Nr C 53/30 (gdzie 53 to numer Dziennika Urzędowego a 30 to numer początkowej strony); inny przykład: Dz.Urz.UE 2007 Nr L 20/1.
6. Wyroki sądów UE: sprawa 45/99 Komisja v. Belgia Zb.Orz. 2001 I-2454 (bez przecinków w środku, kursywą strony lub nazwa sprawy, na końcu cyfrą rzymską tom oraz po myślniku krótkim numer pierwszej strony).
7. Oznaczenia stron w odniesieniach do orzeczeń sądów i trybunałów – Iksiński v. Igrkowski (pomiędzy oznaczeniami stron „v” z kropką, strony w mianowniku liczby pojedynczej lub mnogiej).
8. Dzieło autora, które jest powoływane po raz pierwszy należy cytować w następujący sposób: inicjał imienia z kropką, nazwisko czcionką zwykłą, po przecinku tytuł dzieła kursywą, bez cudzysłowu, tom (jeśli dzieło jest wielotomowe), miejsce wydania i rok, strony – np. C. Mik, Europejskie prawo wspólnotowe, t. I, Warszawa 2000, s. 54 i n.; jeśli cytowane dzieło miało więcej wydań, podajemy także numer wydania po tytule (lub numerze tomu) po przecinku – np. K. Strzyczkowski, Prawo gospodarcze publiczne, wyd. 6, Warszawa 2011, s. 13.
9. Dzieło autora cytowane po raz pierwszy z czasopisma naukowego, podobnie jak przy dziele zwartym: inicjał imienia z kropką, nazwisko czcionką zwykłą, po przecinku tytuł dzieła kursywą bez cudzysłowu, tytuł czasopisma zwykłą czcionką w cudzysłowie, chyba, że znany powszechnie skrót, (np. PiP, RPEiS), rok wydania bez „r”, po przecinku numer wydania, po przecinku strona – C. Mik, Implementacja dyrektyw wspólnotowych w prawie krajowym państw członkowskich, „Kwartalnik Prawa Publicznego” 2001, nr 3, s. 175 (tytuł artykułu kursywą, tytuł czasopisma – zwykła czcionka, nie kursywa, w cudzysłowie, chyba że znany skrót (np. PiP 2001, nr 7) (np. PUG 2004, nr 12), rok bez „r”)
10. Dzieło autora (publikacja, artykuł, referat) cytowane po raz pierwszy z prac zbiorowych: inicjał imienia z kropką, nazwisko czcionką zwykłą, po przecinku tytuł dzieła kursywą bez cudzysłowu, bez przecinka [w:] a następnie bez przecinka tytuł publikacji zbiorowej kursywą bez cudzysłowu, redaktor/redaktorzy czcionką zwykłą, tom (jeśli dzieło jest wielotomowe), miejsce wydania i rok, strony – np. A. Iksiński, Transport drogowy [w:] Prawo transportowe, red. B. Igrkowski, C. Zeciński, t. II, wyd. 2, Gdańsk 2005, s. 54 i n. – w dziełach zbiorowych, w których opracowania poszczególnych autorów nie są oznaczone tytułem: A. Iksiński, [w:] Prawo lotnicze, red. B. Igrkowski, C. Zeciński, wyd. 2, Gdańsk 2005, s. 54 i n.

11. Autorzy cytowani wcześniej, jeśli cytowane jest tylko jedno dzieło: inicjał imienia z kropką, nazwisko czcionką zwykłą, po przecinku op.cit. bez spacji i czcionką zwykłą, strona – np. C. Mik, op.cit., s. 2; jeśli cytowane jest więcej pozycji tego samego autora: inicjał imienia z kropką, nazwisko czcionką zwykłą, po przecinku pierwszy(-e) człon(-y) tytułu – np. C. Mik, Implementacja..., s. 184; jeśli to samo dzieło było cytowane w poprzedzającym przypisie: Ibidem (czcionką zwykłą i z dużej litery), strona(-y) – np. Ibidem, s. 2; jeśli w jednym przypisie jest cytowanych więcej prac tego samego Autora albo został on wspomniany wcześniej w tym samym przypisie: A. Iksiński (albo: Iksińska), Abecadło, t. I, wyd. 2, Warszawa 2005; tenże (albo: tejże), Alfabet, Kraków 2006.
12. Artykuł z czasopisma lub gazety codziennej: inicjał imienia z kropką, nazwisko czcionką zwykłą, po przecinku tytuł artykułu kursywą bez cudzysłowu, tytuł periodyku w cudzysłowie, numer wydania, data, strona – np. A. Iksiński, Skutki nowelizacji ustawy Prawo energetyczne, „Gazeta Prawna” nr 125 z 30.12.2011 r., s. 6.